

برای اتحاد جمهوری خواهان ایران

پس از یک قرن تلاش برای گذار از استبداد به دموکراسی و از سنت به تجدد، مردم ما در آستانه حرکتی تازه در راه تحقق آرمانهای دیرپای خویشند. تجربه بیست و چهار سال حاکمیت دینی، تحول ذهنیت و فرهنگ سیاسی مردم و بروز گرایش های آزادی خواهانه زمینه مساعدی برای شکل گیری و رشد نهادهای مدنی، جنبش های اجتماعی و سازمانیابی سیاسی در جامعه پدید آورده است. آزمونهای شش سال گذشته، همراه با نقد آشکار وضع موجود، اعتراض و رودرویی در عرصه عمومی و همچنین شرکت در انتخابات، اکثریت بزرگ جامعه را به هم‌رایی و نیروی خود آگاهتر ساخته و عزم و اراده ای جدید برای مبارزه در راه مردمسالاری برانگیخته است. جنبش های اجتماعی زنان، جوانان و دانشجویان نقشی اساسی در این مبارزه بعهدہ دارند.

حرکت اصلاح طلبانه دوم خرداد اگر چه دستاوردهایی همچون بازنمایی تناقضات قانون اساسی، گشایش فضای مطبوعاتی و کمک به انزوای جناح های اقتدارگرا با خود داشته است، اما این حرکت نتوانسته است حقوق اساسی مردم و آزادی های فردی و اجتماعی را تثبیت کند. یکی از علل "بست اصلاحات" سرسختی اقتدارگرایان در تداوم استبداد است، اما علل دیگر آنرا باید در محدودیت برنامه سیاسی اصلاح طلبان، تناقضات نظری، اتکای یک سویه بر ظرفیت های قانون اساسی و کم توجهی به سازماندهی نیروهای جامعه مدنی جستجو کرد. این تجربه نشان داد که اصلاحات تدریجی و قانونی به میانجی مجلس و قوه مجریه، بدون تکیه به نیروی سازمان یافته مردم و تغییرات بنیادی در قانون اساسی به سرانجام نخواهد رسید. ساختار سیاسی و قانون اساسی جمهوری اسلامی که دین و دولت را درهم آمیخته و برپایه تبعیض میان شهروندان بنا شده است، نمی تواند مبنای تدوین قوانین و تنظیم مناسبات اجتماعی به شیوه ای امروزی و مردمسالارانه باشد.

امروز ولایت فقیه و نهادهای وابسته به آن بزرگترین مانع در راه استقرار مردمسالاری و ثبات و پیشرفت کشورند. ایستادگی آنان در برابر آراء ملت و جنبش اصلاحات به جدال فرساینده بین جناح ها، عدم هماهنگی دستگاهها و از دست رفتن اعتماد مردم انجامیده و اساس مشروعیت نظام را فروریخته است. تداوم سرکوب، نقض حقوق مردم و گسترش فقر و فساد، کشور را بسوی بحرانی اجتماعی و سیاسی میکشاند. در سطح بین المللی نیز جمهوری اسلامی نه تنها منافع ملی ایران را تامین نمی کند بلکه امنیت و تمامیت ارضی کشور را با خطراتی بزرگ روبرو ساخته است.

در چنین وضعیتی همگامی و هماهنگی افراد و نیروهای آزادی خواه و ایجاد یک جنبش وسیع دموکراتیک میتواند اقتدارگرایان را به تمکین و پذیرش مطالبات مردم وادار سازد و راه دستیابی به آزادیهای سیاسی، برگزاری انتخابات آزاد و در نهایت مراجعه به آراء عمومی را برای تغییر قانون اساسی و گذار به دموکراسی بگشاید. تشکل جمهوری خواهانی که در پی تحول مسالمت آمیز جامعه اند، با برنامه سیاسی روشن و راهبردی مبتنی بر بسیج سازمان یافته مردم، گامی در جهت شکل گیری چنین جنبشی است.

فراستی نیروهای مردم سالار و جمهوری خواه تنها با برنامه و مبارزه سیاسی به دست نیامد بلکه همزمان مستلزم گسترش فرهنگ دموکراسی، پیدایش نهادهای مدنی و پیوند سیاست با منافع لایه های مختلف اجتماعی است. تقویت فرهنگ دموکراسی و ایجاد نهادهای مدنی، پایه های اقتدار گرایی را تضعیف میکند و نیروهای طرفدار مردم سالاری را در موقعیتی تعیین کننده قرار میدهد.

ما امضاءکنندگان زیر، با دیدگاههای اجتماعی و سابقه های سیاسی گوناگون که به ارزشهایی چون گفتگو، شکیبایی، تحمل مخالف، حکومت قانون و آشتی ملی - بمعنای همزیستی همه گرایشهای سیاسی در شرایط دموکراتیک - پایبندیم، این متن را برای اتحادی گسترده تر میان جمهوری خواهان

ایران منتشر می‌سازیم تا از راه گفتگو و بحث و تبادل نظر آشکار، در درون و برون کشور، ترمیم و تکمیل گردد و امکان تدقیق راهبرد مشترک سیاسی و هماهنگی در اقدامات عملی را فراهم آورد.

ما دیدگاه‌های خود را به شرح زیر اعلام می‌داریم:

1. مناسبترین شکل تحقق مردم‌سالاری در ایران نظام جمهوری پارلمانی بر اساس تفکیک قوای سه‌گانه و تضمین حقوق و آزادیهای فردی و اجتماعی مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق‌های ضمیمه آن است. اصل تناوب قدرت و انتخابی بودن سران کشور و دولت، هرگونه ادعای امتیاز موروثی، دینی و مسلکی را در امر حکومت بی اعتبار می‌سازد.
2. نظام جمهوری بر اساس جدایی دین و مسلک از حکومت استوار خواهد بود، بدون آنکه مانع حضور و مشارکت پیروان هیچ مذهب و مسلکی در عرصه سیاست باشد. این جدایی امکان همزیستی دموکراتیک پیروان همه ادیان و مذاهب و عقاید را در کنار یکدیگر فراهم می‌آورد و دولت را از دخالت در عرصه خصوصی و زندگی شخصی شهروندان باز می‌دارد.
3. دوام دموکراسی بدون رفع تضییقات و محرومیت‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ممکن نیست. آزادی، عدالت اجتماعی و توسعه اقتصادی لازم و ملزوم یکدیگرند. ما طرفدار توسعه پایدار، ایجاد امنیت اجتماعی و فرصت‌های برابر برای دسترسی همگان به مسکن و بهداشت، آموزش و فرهنگ و امکانات رفاهی هستیم.
4. توسعه پایدار مستلزم همزیستی متعادل انسان با محیط زیست است. از این رو ما خواهان حفاظت از طبیعت و محیط زیست برای سلامت نسل‌های امروز و بقای نسل‌های آینده ایم.
5. حقوق زنان حقوق بشر است. ما به برابری حقوق زن و مرد و اصول مندرج در "کنوانسیون رفع تبعیض از زنان" اعتقاد داریم. ما خواهان تضمین قانونی حقوق زنان در خانواده و جامعه و رفع ستم‌های فرهنگی، سیاسی و اجتماعی مبتنی بر جنسیت علیه زنان و فراهم آوردن امکانات لازم برای رشد استعدادها و توانایی‌های زنان در همه عرصه‌های زندگی فردی و اجتماعی هستیم.
6. ما به برابری کامل حقوق همه شهروندان بدون در نظر گرفتن تفاوت‌های قومی، زبانی، مذهبی و شیوه‌های زندگی فردی عقیده داریم و خواهان جبران تضییقات گذشته نسبت به اقلیت‌ها در زمینه‌های فرهنگی و سیاسی و اجتماعی و تلاش در راه گسترش تفاهم بین اقوام و پیروان مذاهب گوناگون در ایران هستیم.
7. یکی از مبانی اداره کشور و آگذاری تصمیم‌گیری‌های مربوط به شرایط زندگی و اداره امور محلی و منطقه‌ای به نهادهای انتخابی مردم همان محل و منطقه است. سیاست متکی بر توزیع مسئولیت‌ها و عدم تمرکز قدرت، در چهارچوب تمامیت ارضی و اولویت مصالح ملی همراه با احقاق حقوق اقلیت‌های قومی، همبستگی ملی ایرانیان را ریشه‌دارتر می‌سازد و عامل تثبیت و تضمین حاکمیت ملی خواهد بود.
8. ما طرفدار مبارزه سیاسی مسالمت‌آمیز و برگزاری همایش، تحصن، راه‌پیمایی، اعتصاب و مقاومت مدنی برای رسیدن به مطالبات اقتصادی و سیاسی و نیز مراجعه به آرای عمومی و همه‌پرسی را، جزئی از حقوق قانونی مردم و مطابق با معاهدات و موازین بین‌المللی می‌دانیم.
9. ما خواهان زدودن خشونت از روابط سیاسی، اجتماعی و خانوادگی هستیم. ما شکنجه و اعدام را طرد و محکوم می‌کنیم و مجازات‌های خشن و مغایر با حیثیت انسان را غیرقابل توجیه می‌دانیم. به اعتقاد ما دور باطل طرد و حذف و انتقام‌گیری‌های سیاسی می‌باید به آخر رسد.

10. پایه و اساس سیاست خارجی کشور، باید منافع ملی و صلح جهانی باشد. ما خواهان گسترش روابط سیاسی ایران با همه کشورها، بر اساس استقلال، حقوق مساوی و منافع متقابل هستیم.

ما میکوشیم تا روند هماهنگی و همگامی جمهوریخواهان بصورتی دمکراتیک جریان یابد. پیشنهادهایی که برای ترمیم و تکمیل متن ارائه می گردد در اجلاسی که بزودی برگزار می شود، مورد بحث و بررسی قرار می گیرد. این اجلاس در مورد متن نهایی و گام های بعد تصمیم خواهد گرفت.

25 اردیبهشت 1382 برابر با 15 مه 2003

امیر هوشنگ آریانپور، ویکتوریا آزاد، حمید آزادی، بیژن ابتکار، مهدی ابراهیم زاده، اکرم ابویی، احمد احقری، ابوالفضل اردوخانی، کمال ارس، محمد ارس، اردوان ارشاد، پوران اسدی، جمشید اسدی، رضا اسدی، کیوان اسکی، مهدی اصلانی، امیر اعتدالی، حسن اغنامی، محمد اقتداری، گودرز اقتداری، بیژن اقدسی، سعید الموتی، بابک امیرخسروی، مهدی امینی، نادر انتصار، صبا انصاری، وهاب انصاری، سیف الله اهدانی، سیما ایزد، جهانگیر ایزدی، رحیم باجغلی، خسرو باقرپور، دانش باقرپور، احمد باقری، مهران براتی، مهرزاد بروجردي، محمد برقي، گلاره بصیري، نسرين بصیري، فریبرز بقایی، سهیلا بنا، جلال بوستانی، رستم زاده بوکانی، سیاوش پارسا نژاد، حمید پرچم، حبیب پرزین، پرویز پورمحمدی، علی پورنقوی، بیژن پیرزاده، فواد تابان، اکبر تربت، محمود تقوی، مهرداد توتونچی، نیره توحیدی، فلور تهرانی شهرام تهرانی، منوچهر ثابتیان، کورش جعفرپور، حسن جعفری، عاطفه جعفری، مهدی جلالی، منوچهر جمالی، فردوس جمشیدی رودباری، رضا جوشنی، رضا چرنابی، مهدی حاج ناظر، هادی شمس حایری، کریم حقی، بیژن حکمت، محسن حیدریان، مهدی خانبابا تهرانی، رضا خشنود، بهروز خلیق، مهدی خوشحال، بیژن دادگری، محمد داور، محمود دشتی، رضا دلقوی، آرامش دوستدار، اکبر دوستدار صنایع، حسن رازی، علی راکعی، داود رمضان زاده، سارا رنجبر، کاظم رنجبر، فرهاد روحی، حسین زاهدی، ناصر زراعتی، نادر زرگاری، مهین زندی، حمید زنگنه، حسن زهتاب، سعید ساعی، محمد حسین سبحانی، منصور سحرخیز، جلال سرافراز، لیدا سرخوش، هما سرشار، مریم سطوت، سیامک سلطانی، محمد سلیمانی، فریبرز سوداگر، ژیلای سیاسی، رضا سیاوشی، فریده سیدی مقدم، علی شاکری، کریم شامبباتی، سعید شروینی، حسن شریعتمداری، حمید شیرازی، عباس شیرازی، عبدالدوله صالحی، رامین صفی زاده، جواد طالعی، جمشید طاهری پور، اسفندیار طبری، امیر طبری، مسعود طیبی، ضیاء عابدی، مجید عبدالرحیم پور، مهدی عسگریه، فرزانه عظیمی، کاظم علمداری، حسین علوی، حسن عزیززاده، محمد عزیززاده، میرحمید عمرانی، منوچهر فاضل، رضا فانی یزدی، مهدی فتاپور، اتابک فتح الله زاده، مسعود فتحی، فرهاد فرجاد، فرنوش فروزنده، حسین فروزین، احمد فرهادی، منصور فرهنگ، فرهنگ قاسمی، بیژن قدیمی، منصوره قره گزلو، رضا قریشی، علی اکبر قنبری، صادق کارگر، عزیز کرملو، بهزاد کریمی، محمد کریمی، سهیل کشاورز، واهیک کشیش زاده، نادر کهن، مسعود گلباز، امیرحسین گنج بخش، رضا گوهرزاد، ساعد لاریجانی، علی لیمونادی، کمال ماکویی، لیدا ماکویی، همایون ماکویی، سهراب مبشری، مهرداد مجلسی، ابراهیم محجوبی، علی محجوبی، مجید محمدی، ملیحه محمدی، علی مختاری، مصطفی مدنی، احمد مرادی، غلام مرادی، منیژه مرعشی، پروین مستوفی، مهرداد مشایخی، آذر مشیری، حمید مشیری، عباس معروفی، امیر معنوی، ابراهیم مفتاح، مسعود مفید، والننتین مقدم، مرتضی ملک محمدی، امیر هوشمند ممتاز، مهدی ممکن، خلیل مهاجر، اکبر مهدی، سعید مهرافدم، علی مهران، فریبرز مهران ادیب، علی مهران ادیب، غفور میرزایی، مهران میرفخرایی، سعید میرهادی، حجت نارنجی، پرویز نعمان، مسعود نقره کار، مرتضی نگاهی، فرخ نگهدار، محمد نواب، داود نوابیان، منوچهر نوروزیان، حسین همایونفر، پروین همتی، طلعت یگانه تبریزی

برای حمایت از این متن و تماس با امضاء کنندگان به آدرس زیر مراجعه کنید.

info@jomhuri.com